

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Ewa Muzyka

Protokolant: Agnieszka Lewek

po rozpoznaniu w dniu 1 lutego 2018 roku

sprawy A. G.

syna W. i L. z domu L.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 sierpnia 2017r. w W. woj. (...), przy ul. P. (...) 80, znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonej zawartości alkoholu we krwi o stężeniu, I wynik: 1,33‰, II wynik: 1,33 ‰, kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki V. (...) o nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

I. A. G. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178a§1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42§2 kk orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 43a§2 kk orzeka świadczenie pieniężne w wysokości 5000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione w sprawie w kwocie 70 złotych i wymierza mu opłatę w wysokości 120 złotych.

UZASADNIENIE

sporządzone w trybie art. 424 §3 kpk

Prokuratura Rejonowa w W. (...) oskarżyła A. G. o to, że:

W dniu 11 sierpnia 2017 r. w W. woj. (...), przy ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonej zawartości alkoholu we krwi o stężeniu I wynik: 1,33 o/oo, II wynik 1,33 o/oo kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki V. (...) o nr rej. (...) tj. o czyn z art. 178a §1 kk

Sąd Rejonowy w W. (...) A. G. uznał za winnego popełnienia w/w czynu tj. występku z art. 178 a§1 kk i za to na podstawie art. 178a §1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz orzekł wobec A. G. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Ponadto zgodnie z art. 43a §2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5000 zł. płatne na rzecz Funduszu Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej oraz obciążył go kosztami postępowania i wymierzył opłatę.

A. G. w piśmie zatytułowanym „Apelacja” z dnia 8 lutego 2018 r. złożonym w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyroku wniósł o uchylenie wyroku w części pozbawienia wolności. Podniósł, że obecnie jest jedynym żywicielem rodziny, pracuje i ma na utrzymaniu konkubinę i troje dzieci, z których dwoje choruje.

Sąd zważył ponadto, co następuje:

Wina oskarżonego jest bezsporna. A. G. przyznał się do tego, że prowadził samochód w stanie nietrzeźwości i wskazał na okoliczności temu towarzyszące.

Wymierzając oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności Sąd wziął pod uwagę uprzednią karalność A. G. oraz stopień społecznej szkodliwości czynu tym samym uznając, że tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności będzie adekwatna do stopnia zawinienia sprawcy.

Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony nie zasługuje na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, jak również na orzeczenie kary łagodniejszego rodzaju. Tylko orzeczona bezwzględna kara stanowi bowiem w przekonaniu Sądu sprawiedliwą odpłatę za tak zuchwałą przez A. G. ignorancję faktu, że nie tylko nie posiada uprawnień do prowadzenia pojazdów, ale także że przed wejściem do auta od dwóch dni spożywał alkohol. Sięgnięcie przez sąd do kary rodzajowo łagodniejszej za przypisane oskarżonemu przestępstwa raziłoby w realiach przedmiotowej sprawy łagodnym jego potraktowaniem i czyniło tak orzeczoną karę jako nie spełniającą wszystkich dyrektyw kary z art. 53 § 1 k.k., a w szczególności w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Brak poszanowania dla porządku prawnego, którym wykazał się A. G. świadczy o całkowitym niezrozumieniu norm społecznych i prawnych, a nawet swojego rodzaju niedojrzałości społecznej i demoralizacji – mimo uprzedniej karalności. Szczególnie na uwagę zasługuje fakt, że oskarżony zakupił pojazd – mimo braku uprawnień do jego kierowania i wyjaśnił, że zaniechał starań o uzyskanie prawa jazdy z powodu „braku czasu”. Przedstawiając siebie jako wzorową i troskliwą głowę rodziny A. G. zdaje się nie zauważać tego, że swoją nieodpowiedzialną postawą daje zły przykład dzieciom i stwarza zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Tłumaczenie się koniecznością opieki nad rodziną i spóźniona skrucha nie mogą przesłonić faktu, że A. G. był w przeszłości wielokrotnie karany sędownie i odbywał kary pozbawienia wolności. Fakt ten ukazuje zachowanie oskarżonego jako przejaw świadomego i konsekwentnego lekceważenia porządku prawnego, a nie jako wynik pewnej niefrasobliwości życiowej. Orzeczenie kary grzywny – zgodnie z żądaniem A. G. – wskazywałoby w ocenie Sądu na pobłażliwe traktowanie czynu oskarżonego i utwierdziłoby jego samego, jak też i jego otoczenie w przekonaniu o tolerowaniu podobnych zachowań.

Na zakończenie wskazać należy, że kara orzeczona przez Sąd oscyluje w granicach dolnego zagrożenia karą pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 178a §1kk.